Súd:	Okresný súd Martin
Spisová značka:	5C/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5724200061
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Nora Zátopková
ECLI:	ECLI:SK:OSMT:2024:5724200061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, právne zast. D. E. F., IČO: 42 216 541, so sídlom Martin, Andreja Kmeťa 10511/17 proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, právne zastúpený Advokátska kancelária BURIK s.r.o., IČO: 52 804 364,Námestie Svetozára Hurbana Vajanského 2, 036 01 Martin, v konaní o neúčinnosť právneho úkonu

r o z h o d o l :

I. Súd určuje, že Darovacia zmluva zo dňa 6.12.2021 a Dodatok č. 1 k Darovacej zmluve zo dňa 14.4.2022, ktoré boli uzavreté medzi darkyňou C. B., H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX G. XX a obdarovaným A. B. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XX, na základe ktorých povolil Okresný úrad Martin, odbor katastrálny, vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného A. B. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XX pod V 6693/2021 dňa 19.4.2022 sú voči žalobcovi A. B., H. B., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, právne neúčinné.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania za dva úkony právnej pomoci v rozsahu 100 %.

III. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania za jeden úkon právnej pomoci v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou dňa 9.1.2024 sa domáhal určenia neúčinnosti právneho úkonu, a to Darovacej zmluvy zo dňa 6.12.2021 s Dodatkom č. 1 k Darovacej zmluve zo dňa 14.2.2022, ktorú uzavrela jeho matka s bratom, ktorých vklad bol povolený pod V 6693/2021. V písomne podanej žalobe uviedol, že jeho matka C. B. a žalobca boli stranami sporu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorý bol vedený na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C/19/2021, kedy jeho matka bola žalobkyňa a on v postavení žalovaného. Súdny spor bol skončený tak, že žaloba žalobkyne bola v celom rozsahu zamietnutá a jemu priznané právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O trovách konania súd rozhodol uznesením zo dňa 26.10.2021 tak, že C. B. bola uložená povinnosť nahradiť mu trovy konania vo výške 6 506,38 € na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Právnemu zástupcovi C. B. bolo uznesenie doručené 26.10.2021 a právnej zástupkyni žalovaného 27.10.2021, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27.10.2021 a vykonateľnosť dňa 3.11.2021. Pani C. B. dodnes dobrovoľne náhradu trov konania A. B. nezaplatila v súlade s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu. Dôvodila tým, že nemá finančné prostriedky na zaplatenie, ani žiadny majetok. Žalobca sa s ňou snažil dohodnúť mimosúdne, avšak bezvýsledne. Z Katastra nehnuteľností sa však dozvedel, že pani C. B. dňa 6.12.2021 v spojení s Dodatkom 1 k Darovacej zmluve zo dňa 14.4.2022 uzatvorila so žalovaným A. B. I. zmluvu, ktorou sa zbavila väčšej časti svojho nehnuteľného majetku, aby zmarila uspokojenie pohľadávky žalobcu. Darovaciu zmluvu a dodatok k nej vypracovala

JUDr. Podhradská, vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol povolený pod V 6693/2021 dňa 19.4.2022. S poukazom na ustanovenie § 42a ods. 1, 2 a 3, ako aj s poukazom na ustanovenie § 116 a 117 Občianskeho zákonníka podľa žalobcu konanie pani C. B. je možné charakterizovať ako konanie, ktorým ona, ako dlžníčka, chcela žalobcovi, ako veriteľovi podstatne sťažiť uspokojenie jeho pohľadávky vo výške 6 506,38 € vo vzťahu k jej osobe tým, že sa zbavila nehnuteľného majetku. Žalobou sa žalobca domáha určenia, že Darovacia zmluva zo dňa 6.12.2021 a Dodatok č. 1 k Darovacej zmluve zo dňa 14.4.2022, ktoré boli uzatvorené pani C. B., ako darkyňou a žalovaným A. B., ako obdarovaným sú voči žalobcovi A. B. právne neúčinne.
Žalobca sa domnieva, že uvedená darovacia zmluva s dodatkom ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, ako veriteľa, nakoľko ňou došlo k zmenšeniu majetku pani C. B. a vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že žalobca nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky vo výške 6 506,38 € z majetku pani C. B., nakoľko žiadny ďalší jej majetok neexistuje. Pani C. B. je poberateľkou starobného dôchodku. Preukazovanie úmyslu pani C. B. a žalovaného v prejednávanej veci podľa mienky žalobcu nie je potrebné, nakoľko pani C. B. a žalovaný sú matka a syn, t.j. sú osoby navzájom blízke.
Žaloba bola s výzvou na vyjadrenie doručená žalovanému, ktorý podaním zo dňa 26.2.2024 prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil súdu, že uznáva nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu. Pokiaľ sa týka nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, tie navrhuje žalobcovi nepriznať s poukazom na ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku, a to z dôvodu, že zo strany žalobcu nebol oslovený akoukoľvek formou s možnosťou mimosúdneho riešenia veci, spočívajúce napr. na vrátenie sporných nehnuteľností do vlastníctva ich matky, alebo v akomkoľvek inom riešení, pričom s mimosúdnym riešením by bezpochyby súhlasil. Dôvod na súhlas so žalobou aj mimosúdnym riešením je celkom jednoduchý a spočíva v tom, že v spore o odporovateľnosť právnych úkonov by unesenie jeho dôkazného bremena nebolo možné, naozaj o existencii exekučného titulu nevedel, avšak v situácii, keď býva s matkou v rovnakom rodinnom dome a o spore, ktorého sa exekučný titul týka sa by mal vedomosť (vystupoval v ňom ako svedok) bolo mi mu nepochybne pričítané na ťarchu nevynaloženie náležitej starostlivosti, ktorú od neho zákon, ako od blízkej osoby vyžaduje. Vzhľadom na uvedené sa jedná o celkom nehospodárny spor zaťažujúci súd a žiadal, aby žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu trov konania.
Súd vyzval právnu zástupkyňu žalobcu s doručením uznania nároku žalovaným, aby sa vyjadrila, či súhlasí s vydaním rozhodnutia na základe uznania nároku. Právna zástupkyňa žalobcu oznámila súdu, že nenavrhuje vydať rozsudok na základe uznania nároku.
Súd z uvedených dôvodov nariadil vo veci pojednávanie na ktorom vykonal výsluch právnych zástupcov strán sporu, oboznámil listinné dôkazy pripojené do spisu, a to Darovaciu zmluvu zo dňa 6.12.2021, Dodatok č. 1 k Darovacej zmluve zo dňa 14.4.2022, uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 5C/19/2017-400 zo dňa 26.10.2021 a zistil nasledovný skutkový stav.

2. Žalobca voči žalovanému podal odporovateľnú žalobu o neúčinnosť právneho úkonu, a to Darovacej zmluvy zo dňa 6.12.2021 s Dodatkom č. 1, ktorú uzatvoril žalovaný s ich spoločnou matkou s odôvodnením, že matka bola dlžná žalobcovi na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu sumu 6506,38 €. Rozhodnutie, ktorým bol priznaný tento nárok, resp. vyčíslené trovy konania vo veci sp. zn. 5C/19/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.10.2021 a vykonateľnosť 3.11.2021. Matka strán sporu previedla svoje nehnuteľnosti Darovacou zmluvou zo dňa 6.12.201 na žalovaného, čím žalobca stratil možnosť vymôcť si právoplatne priznané trovy konania s tým, že jeho matka je starobnou dôchodkyňou bez ďalšieho príjmu a nehnuteľného majetku. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uznal nárok žalobcu, avšak právna zástupkyňa žalobcu nesúhlasila, aby bol vydaný rozsudok na základe uznania nároku.
Na pojednávaní konanom dňa 24.4.2024 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že pani C. B., pokiaľ si žalobca žiadal vyplatiť pohľadávku mu oznámila, že nemá žiadny majetok a jej príjem jej nepostačuje na zaplatenie záväzku. Jedenkrát mu zaplatila sumu 50 € a dvakrát sumu 20 €. Z tohto dôvodu bol žalobca nútený podať návrh na vykonanie exekúcie a v rámci návrhu na jej vykonanie bolo vydané upovedomenie – exekučný príkaz. Do dňa pojednávania pani C. B. zaplatila žalobcovi celkom sumu 1 274,82 €. Žiadny iný majetok nemala a značnú časť svojho nehnuteľného majetku previedla na žalovaného Darovacou zmluvou zo dňa 6.12.2021. Žalobca sa domnieva, že matka sa úmyselne v čase, keď vedela, že existuje voči nej právoplatná a vykonateľná pohľadávka žalobcu zbavila značnej časti svojho majetku za účelom ukrátenia žalobcu. Z tohto dôvodu podal žalobu o odporovateľnosti právneho úkonu. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nevedel o existencii pohľadávky, túto skutočnosť žalobca rozporuje, nakoľko žalovaný s pani C. B. sa zúčastňoval pojednávania na Okresnom súde v Martine o vrátenie daru, ktoré ona iniciovala

a vedel o skončení súdneho konania, keď pani C. B. prehrala konanie, tak musel si byť toho vedomý, že bola zaviazaná na úhradu trov konania.
Čo sa týkalo námietky, že žalovaný žiadal, aby žalobcovi neboli priznané trovy konania v tomto konaní, žalobca uviedol, že medzi stranami sporu sú rozvrátené rodinné vzťahy a zákon nevyžaduje, aby žalobca pred podaním žaloby vyzval žalovaného výzvou pred súdnym konaním na riešenie situácie. Žalobca bol oprávnený priamo podať žalobu na súd a domáhať sa neúčinnosti právneho úkonu. Z tohto dôvodu považoval námietku žalovaného za neopodstatnenú. Každá úspešná strana má právo na náhradu trov konania. Čo sa týkalo pojednávania dňa 24.4.2024 žalobca súhlasil, aby mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania, ale len za toto pojednávanie, nie za celé konanie. Žalobca nesúhlasil s vydaním rozsudku pre uznanie nároku z toho dôvodu, že rozsudok pre uznanie nároku neobsahuje odôvodnenie. Žalobca vzhľadom na to, že sa domnieva, že došlo k spáchaniu trestného činu ukracovania veriteľa, potrebuje pre ďalšie riešenie záležitosti súdne rozhodnutie s odôvodnením. Právna zástupkyňa žalobcu žiadala, aby súd žalobe vyhovel.
Právny zástupca žalovaného na uvedenom pojednávaní v celom rozsahu odkázal na podanie zo dňa 26.2.2024, v ktorom bol uznaný nárok uplatnený žalobcom v celom rozsahu.

3. Podľa ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok oproti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

4. Podľa ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb.

5. Podľa ust. § 42a ods. 3 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a 117).

6. Uplatnený nárok žalobcu bol posudzovaný v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, avšak s prihliadnutím na tú skutočnosť, že žalovaný uznal nárok žalobcu v celom rozsahu. Na základe uvedeného potom súd žalobe vyhovel tak, ako si ju žalobca uplatnil a žalobnému petitu v celom rozsahu vyhovel.

7. Pokiaľ išlo o trovy konania, tieto súd posudzoval podľa úspechu a hospodárnosti konania. Žalobca, ktorý podal žalobu bol v konaní úspešný, pretože žalovaný uznal jeho nárok, a preto žalobcovi vo vzťahu k žalovanému boli priznané trovy konania za dva úkony právnej služby (prevzatie veci a podanie žaloby na súd) v rozsahu 100 %. Pretože žalobca nesúhlasil s vydaním rozhodnutia na základe uznania nároku súd musel vytýčiť termín pojednávania, a preto za tento úkon, a to pojednávanie konané dňa 24.4.2024 súd priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi v rozsahu 100 %. S takýmto postupom sa stotožnila aj právna zástupkyňa žalobcu, ktorá akceptovala vo vyjadrení na pojednávaní dňa 24.4.2024, že úkon za pojednávanie, na ktorom sa zúčastnila, nebude žalobcovi priznaný.
Pokiaľ išlo o tvrdenie žalovaného, že ho žalobca pred podaním žaloby nevyzval na mimosúdne riešenie veci, táto povinnosť vo vzťahu k žalobcovi nevyplýva z procesného poriadku a preto táto skutočnosť pri priznávaní náhrady trov konania zohľadňovaná nebola. O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.
Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.